

TELEGRAFUL ROMAN.

Telegrafulu ése de doua ori pe sepe-
mană: joia si Dumineca. — Prenume-
ratuinea se face in Sabiu la espeditura
foiei; pe afara la c. r. poste, cu bani
gata, prin scrisori francate, adresate
catra espeditura. Pretiul prenumeratu-
nei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a.
ear' pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pen-
tru celeleste parti ale Transilvanie si pen-

Nº 26. ANULU XII.

Sabiu, in 29 Martiu 1864.

tru provincie din Monarchia pe unu anu
8 fl. éra pe o jumetate de anu 4. fl. v. a.
Pentru princ. si terri straine pe anu 12
pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru
intea ora cu 7. cr. sirulu cu litero
mici, pentru a doua ora cu $5\frac{1}{2}$. cr. s.
pentru a treia repetire cu $3\frac{1}{2}$ cr. v. sa

Sinodulu.

Siedinti'a a II., tinuta in 23 Martiu 1864.

Esc. Sea D. Presiedinte, invitatu prin o depu-
tatiune, se priimesce cu acclamasiuni de bucuria.

La cetirea protocolului siedintiei trecute prin secret. P. Prot. Papiu, venindu vorba „secretariu“, D. Prof. Lengheru cere cuventu, si cu privire la publicitatea siedintelor propune, a se substitui terminulu „secretariu“ prin „notariu“. D. Dr. Glodariu, dandu si o deductiune istorica despre originea cuventului „Secretariu“, se alatura lângă parerea D. Lengheru si se folosesc de ocasiunea data, pentru de a pune intrebarea: déca siedintele suntu publice ori nu? Digresandu insa prin acest'a dela ordinea dilei, mai multe voci, si d. Presiedinte lu rechiamala la ordine. D-lu Bologa inca aru dorí a se mai desbate cuventulu „Secretariu“; d. Gaitanu cere a se accepta cetirea protocolului pâna la capetu. (Voci: Asia e!). Dupa ce d. Glodariu de nou cere cuventu, insa nu i se pote dâ, d. Presiedinte röga pre membrii Sinodului, că de ore ce aici n'avemu sa facem gramatica, sa nu perdem tempul pentru nisces cuvinte fără de nici o insemnata. D. Branu de Lemény constată, ca scopulu verificării protocolului e, de a vedé ca suntu ore tôte puse asiá, dupa cumu s'au intemplatu; de aceea déca Sinodulu eri au alesu secretari, astadi in protocolu nu pote luá altu cuventu. Pe venitoriu insa i potemu numi cumu vomu vrea. D-lu Gaitanu repetiesce asertulu seu, ca in decurgerea cetirei protocolului nu se potu face observatuni, acumu insa, dupa incheierea cetirei, are sa observe, ca in protocolu s'a disu, ca pre secretarii i-a denumit u d. Presiedinte, pecandu adeverulu e, ca Ven. Sinodu a rogatu pre Esc. Sea sa-i propuna, observandu propoziunea de doue parti din mireni si un'a parte din cleru. (Asia e!).

Dlu Presiedinte aduce la cunoscinti'a Sinodului, ca pe bas'a conclusului de eri au invitatu si pre d. Vice-Colonel Paulu, pre care astadi si are onore a-lu salutá in mijlocul nostru. (Sa traiasca!) Asemenea, ca au mai sositu patru deputati, si adica: dlu controlor Filipescu din Comit. Solnocului dinlauntru, dlu Constantin Apostolu senatoru magistratalu din Hatieg, P. Georgiu Reulu din Ludosiu mare si dlu Visarionu Romanu din tractulu Ternavei de josu. (Se priimescu că verificati.)

La ordinea dilei e continuarea raportului episcopescu; dlu Dr. Glodariu cere inca odata cuventu, pentru de a intrebá, déca siedintiele suntu publice, ori nu? (ilaritate.) Dlu Puscariu sen. lu rechiamala la ordinea dilei.

Dlu Presiedinte. Aducu la cunoscinti'a Sinodului, ca mi-amu tinutu de o datoria de totu sănta si conscienciosa, cum amu intratu in Eparchia nostra, că sa cauti ce-va si pentru imbunatatirea unoru impregiurari bisericesci, dela care atârna propasfrea nostra bisericesa, intelectuala si morală. Si asiá amu cautatu cu tôte prilegiurile, cum s'aru poté un'a séu alt'a castigá prin insintiarea unei fundatuni séu prin nisce colecte de banisiori, cu cari sa cumparâmu realitati, séu prin alte mijloce. Nesuél'a acest'a a mea au aflatu resunetulu celu mai mangitoriu pentru mine pretotindenea, la bogati si la seraci, la mari si la mici, asiá incâtu s'au insintiati fundatuni, s'au cumperat realitati s. a. Si fiindca acest'a nu odata s'a facutu, ci din anu in anu s'a castigatu cete ceva, asiá dar fiindca sumele nostre la inceputu mici, m'amu straduitu eu cu ele si amu avutu grija sa le pastrezu, cu sfarsitulu fia-cârui anu amu datu socolela Consistoriului si amu scrisu totu pe chartia, — pentru ea chartia e buna si rabda tôte. Asiá a datu Domnedieu, ca sementi'a de mustariu a crescutu asiá, incâtu amu vediutu ca eu singuru nu mai potu lucrá,

dar nice ca amu aflatu cu scopu acésta. Si dupa cumu m'am esprimatu inca in Sinodulu din 1850, ca trebuie sa avemu o grija mare pentru averea bisericei noastre din Transilvania, si sa avemu grija sa nu se priimesduiesca, atunci inca s'a hotarit u sinodu, sa se insintieze o epitropia, si sinodulu a si denumit u pre epitropi. Eu dupa impregiurările tempului de atunci m'am rogatu de Guvernulu de atunci sa incuviintie constituirea unei epitropii diecesane, insa dênsulu nu au aflatu cu cale a-mi incuviintia rogarera. Asia amu fostu sitit u ducu eu, cum amu potutu, greutatea acésta, si vediendu tempuri mai favoritóre, la an. 1862 m'am hotarit u sa tinu o conferintia cu barbatii nostri mai alesi din Sabiu, Mireni si Preoti. Pre membrii conferintiei acestei a i-am postit u sa se dechiare, ore nu aru aprobabu cugetulu meu, care intr'acolo merge, sa asiediamu o epitropia diecesana interimala. Svatuirea acésta a fostu in 1 Iuliu 1862. Conferintia acésta unanimu a priimitu cugetulu meu si propunerea mea, si asiá dar s'au alesu atunci trei barbati unanimu, unulu din cleru: Dlu Prot. Hannia, doi din mireni: D. Ioann Brote din Sabiu (séu déca vreti din Resinari) si d-lu Senatoru magistratalu din Sabiu Petru Rosca. Acestoru domni amu predatu sotocetele mele; de aceea amu pomenit u in programm'a si reportulu meu Epitropia acésta diecesana că ceva definitiv. Sinodulu sa bine voiésca a hotarit u din parte-mi gandescu, ca reportulu acest'a acumu deodata se pote priimi numai spre sciuntia, caci apoi iarasi voi reveni la obiectulu acest'a. Totu asiá amu facutu si la anulu 1859, crescendu si immultindu-se fundatunea Franciscu Iosifiana. Prevediendu eu atunci, ca voi u absentă vreme mai indelungata din Sabiu, — caci era vorba de senatul imperialu immultit, asiá atunci in 1859, prin o conferintia tinuta s'au alesu o epitropia interimala esclusivu numai pentru fundatunea Franciscu Iosifiana, carea a constat din Par. Prot. Pannoviciu, Par. Prot. Bodilla, d-lu Negotiatoru Bechinitiu si d-lu Capitanu supremu Branu, care atunci inca era in Sabiu. Va veni si reportulu epitropiei acesteia la tempulu seu la rendu.

Catú interesu au avutu biserica, va sa dica reprezentanti'a bisericei in privinti'a institutului clericalu si pedagogicu din Sabiu, se vede din actele sinodului din a. 1850, asiá dar era lucru prea firescu sa me luptu si eu incâtu voi u vedé ca ieră impregiurările mai cu séma banale, că institutul clericalu si pedagogicu sa devina din candu in candu intr'o stare mai perfecta. De aceea inca la anulu 1846, candu amu venit u anlai'a data in Transilvania că Vicariu generalu, amu renduitu, că cursulu clericalu in locu de siese luni sa fia de unu anu. La 1851 cursulu clericalu l'amu immultit la 2 ani, introducendu totodata si unu cursu pedagogicu de unu anu. Dar apoi sporindu in cele de lipsa pentru perfectiunarea acestoru dône institute, de la anulu scolariu 186 $\frac{1}{2}$, s'a marit u cursulu clericalu inca cu unu anu, va sa dica s'a facutu unu cursu clericalu de 3 ani, si cursulu de unu anu din institutulu pedagogicu iarasi s'au immultit cu unu anu, si asiá s'a facutu si cursulu pedagogicu de doi ani.

Totu in decursulu anului scolaricu 1863 amu compus o instructiune pentru invetitori despre didactic'a generala si speciala la tractarea cu scolarii in studiile singurative, si amu prescris u de directiva prin o scrisore cu datulu 27 Sept. 1862 instructiunea acésta. Acésta instructiune este asiá dicendu o copia de pe instructiunea regimului in privinti'a scolelor populare séu capitale. Nou nimicu nu cuprinde in sine, dar cuprinde acomodare practica la impregiurările nostre.

Urméza mai departe, sa ve reportezu in obiectulu Mitropoliei. In anulu trecutu amu avutu onore a priimi o chartia

presidiala a inaltei Cancelarie aulice transsilvane, prin carea Innaltu-acelu Presidiu me incunoscintieza, cumca Mai. Sea cu privire la rogarea, carea eu cu mai multi barbati români de legea nostra o-amu asternutu preainaltului Tronu din 15 Martiu 1862, s'au induratu pregratiosu a se dechiará prin autografulu preainaltu din 25 Iuniu 1863, ca intentiunea Maiestatii Sele este, ca pentru Români de biseric'a gr. orientala sa se insintieze o Mitropolia independinte, coordinata cu cea serbescă; insa mai nainte de a se hotarí de cătra Maiestatea Sea, ea acea metropolia are a se estinde deocamdata numai asupr'a marelui principatu Transsilvan'a, său numai decât acum, și asupr'a Romanilor de relegea gr. orientala din Ungaria, Banatu și Bucovin'a?, me provoca pre mine susu laudatulu innaltu presidiu alu Cancelariei aulice transsilvane, spre a-mi dă parerea mea in döue directinni, adeca 1) cum gandescu eu sa fia metropoli'a aceea pentru toti Români din Austria de relegea nostra, și 2) cum gandescu eu ca aru poté sa fia deocamdata numai o metropolia pentru noi Ardeleanii?

La casulu primu, unde voiu dă eu parerea mea despre aceea, ca cum eru fi o mitropolia pentru toti Români de relegea nostra din Austria, sa dau deslucire și la urmatorele intrebări, 1) unde aru fi resiedint'a Metropoliei? 2) sa fia unu său mai multi Episcopi sufragani? 3) unde sa fia resiedint'a Eppiloru sufragani? cum sa se defiga teritoriele loru? 4) din ce dotatiune său in ce altu modu sa se procure mijlocele de lipsa pentru metropolia?— 5) sa dau desluciri despre tipulu și modulu, in care aru ave sa se asterna propunerea la Maiestatea S'a in privint'a alegerei Metropolitului și a nouilui Episcopu? Aceste obiecte mi-au fostu propuse spre deslegare și deslusire de susu laudatulu innaltu presidiu la mandatulu Maiestatei Sele. Eu amu gandit despre lucrulu acest'a destulu, și fiindca insusi presidiulu mi da mie voia sa me consultezu despre obiectulu acest'a cu vr'o căti-va fruntasi de ai nostri, asiá amu si facutu. M'amu consultat cu barbati din Banatu și Bucovin'a, și din lote părțile mi s'a descoperit dorint'a, ca eu, candu voiu dă parerea mea, sa nu me abatu dela petitiunea colectiva din 1862; eu inca amu fostu convinsu, ca asiá va fi mai bine, și numai in acea directiune amu datu parerea mea la punctele susu numite. Si adeca la punctulu I., „unde aru fi resiedint'a Mitropoliei? Eu pe bas'a istoriei și pe bas'a faptelor istorice amu dîsu: in Ardélui; și apoi amu spusu pe bas'a concluselor Sinodulu din 1850, unde se dice: Fiindca s'au schimbatu impregiurările politice, ele aducu cu sine, că și lipsele bisericei sa se acomodeze dupa acelea in privint'a scaunului Mitropolitanu: asiá dar' la Sabiu sa fia.

La punctulu alu 2-lea, căti Eppi sufragani sa fia, cari au a se tin de mitropolia acest'a? amu spusu, pre cumu se vede in petitiunea colectiva: in Banatu aru trebuí sa fia celu puținu doi, in Aradu iarasi sa remâna unulu, și apoi unulu in Bucovin'a; asiá au fostu totdeun'a intielesulu nostru, și acest'a e porunc'a dilei.

La punctulu alu 3-lea, „unde aru fi resiedintiele pentru Eppi? amu spusu: in Cernautiu, Aradu, Timisiór'a și Caransebesiu:

La punctulu alu 4-lea, „In privint'a dotaliunei Mitropolitului, Episcopiloru etc. amu datu pareréa mea intr'acolo, ca mai antaiu trebuie sa se adune unu Sinodu, carele sa tracteze lucrulu și sa véda, in cătu potemu noi astadi și in cătu prevenitoru sa ne facemui mijloce banale, și apoi sa se véda, ca de ce ajutóre și pâna unde avemu lipsa de ajutoriu din partea statului? La intrebarea, ca cumu sa se alege Mitropolitul și Eppii? amu spusu cumu e pracs'a bisericei, ca dupa ce se alege Episcopulu, actul se asterne Maiestatii Sele spre denumire și intarire; asiá și cu Mitropolitulu, dupa ce se face alegerea, se asterne Maiestatii Sele spre intarire și spre urmand'a prea inalta denumire.

Totu in anulu trecutu, pre cumu ne este toturorou cunoscutu, s'au intemplat o epocha pentru biseric'a nostra, care todeun'a bucuria și simtii de multiumita va aretă cătra toti acel'a, cari au fostu factorii faptei acelei'a frumose și mătie. Aici intielegu legea dietala din anulu trecutu, prin care a ajutatuu D-dieu sub patrocinu prea innaltu alu Maiestatii Sele gloriosului nostru Imperator, ca intre celelalte biserici recepte crestine din Transilvan'a s'a priimitu și biseric'a nostra in tocmai cu celelalte egalu indreptatito.

Sciindu eu, ca unu pomu tineru, cătu de frumosu sa fia și cătu de sanatosu, candu se sadesee, are lipsa de o grija nei ntrerupta din partea gradinariului, asiá fiindu și cu tréb'a scolară, său mai de aprope dicendu cu dascalii scolari, amu aflatu de lipsa a rendui conferintie dascalesci pe tempulu vacantie an. 1863 si de bas'a modului tñerei acestoru conferintie amu gasit u de totu potrivitul impregiurârilor nôstre metodulu lui Bell și

Lancaster, care cuprinde in sine instruciunea reciproca; va sa dica candu doi omici buni sa intalnescu și scin între sine ce calităti au, unulu lucréra pentru perfectiunea celualaltu. Asiá amu gandit sî eu, de căs' asu poté altă intre dascalii nostri căti-va 6—10 harnici, cari sa tina conferintie cu fratii loru și sa le dee o inviatie in privint'a acestei, aru si bine.

Cautandu eu, anu aflatu 9 insi, in cari amu avutu incredere cu atât'a mai multu, cu cătu intrebându și alte persoane competenti, m'au incredintat despre capacitatea loru. Si asiá s'au tinutu conferintie in toam'a anului trecutu, si multumescu provedintiei domnediesei, ca aceleas' au tinutu prea frumosu preste tota astetarea m'a, adaugendu și aceea, ca nu voru ramené pre josu urmările cele bune și folositore, care dupa firea loru voru urmá din lucrările desbatute și deslusite in conferintiele aceleas'.

Vine rendulu. Domnilor, iarasi la o impregiurare favoritare și imbucurătoare pentru noi, și adeca, că sa fiu scurtu, la o bunatate nemarginata a Mestatii Sele, dar apoi marturisescu și aceea, ca și simtii de dreptate alu mai multoru barbati de s'atu a facutu, că petitiunea mea din 1 Novembre 1863, care amu predatu Maiestatei Sele Imperatului pentru unu ajutoriu din partea statului, că sa ne potemu mai bine organizá in privint'a Consistoriului, Episcopiei și institutelor noastre diecesane, sa fia bine priimita de cătra Maiestatea Sca preainaltu care s'au induratu a asigná petitiunea acestei și a o predá presidiului innaltiei Cancelarie aulice transsilvane. Innaltu-aceea iara fără nicio amanare a luat-o in pertractare, an adus'o înaintea Senatului imperialu și acolo s'a hotarit prin b' votare spre scopurile aceleas', că sa potemu ave unu Consistoriu, dupacum ceru impregiurările de satia și lipsele, să mai imbunatâsimu starea institutului nostru teologic-pedagogicu, că sa ni se depre totu anulu 25,000 și v. a. din cass'a statului, care suma Maiestatea Sea numai decât o au aprobatu și sanctificat. (Adunarea se radica cu veneratiune și aclama cu entuziasmu. Sa traiésca Maiestatea Sea!)

Lab Sinodulu 1860 amu indreptatuo rogar cătra Domnitorulu Principatelor unite române pentru unu ajutoriu banalu, la cărea pâna astazi nu au rmatu nici unu responstu.

Vine acumu, Dloru! totu obiectulu Mitropoliei, pentru ca din partea innaltului presidiu alu Cancelariei aulice-transsilvane amu priimitu insarcinare din 28 Martiu a. c., că sa insintiezui Sinodulu nostru de astadi despre otârirea Maiestatii Sele din 25 Iuniu 1863, despre care amu și amintit; sa insintiezui pre Sinodu despre parerea mea, că amu datu in privint'a acestei pre innalte decisiuni imperatesci din a. trecutu, și apoi sa poftescu pre Sinodulu nostru actualu de a-si dă parerea sea in privint'a directiunei a döu'a despre Mitropolia, adeca in privint'a directiunei Mitropoliei numai pentru noi Ardeleanii.

Candu vine tréb'a la persoana propria, atunci merge lucrulu forte greu. — Asiá, dd-loru, numai atâtu pomenescu aci, ca in anulu trecutu in 1 Februariu 1863, amu cumperatu din propri'a mea se racia (ori déca vreti: bogală) o casa in strada macelariloru sub nr. 15, carea o-amu și scrisu pe numele meu, din cauza căci amu remasu datoriu pentru dens'a cu o summa mai insemmata. Dar acumu, fiindu datoria acestei a depurata prin mine, și nefindu nici o datoria asupr'a casei aceleia, asiá pentru toti timpii o inchinu bisericei nostra din Ardélui. (Adunarea se radica; lungi și entuziasme: bravo! sa traiésca! Domnedieu sa tina pre Escellenția Sea!)

Eu d-loru amu gatatu acumu reportulu meu, și asiá eu gandescu, ca deocamdata sa ne rentorcea la obiectulu Mitropoliei, că sa facemui prin acestea indestulire și conclusului Sinodului din 1860. Eu cugetu, ca din trei repórt, ce amu facutu in obiectulu acest'a, ali potu intielege, pâna unde amu ajunsu de 16 ani, cu petitiunea acestei a nostra. Adeca amu ajunsu acolo, cu Maiestatea Sea in anulu trecutu s'a indurata a enunciá, că sa avemu și noi o Mitropolia naționala in intielesulu canóneloru și institutioru bisericei nostra, carea sa fia coordinata, ya sa dica egalu indreptatita cu cea serbescă.

Insa că apoi mai departe sa hotaresca ceva Mai. Sea in obiectulu acest'a, la aceea ce aru priyi recursul nostru din 1862, au cerutu deslusire, in döue puncte, ceea ce amu amintit și mai susu.

Eu din parte-mi gandescu, ca sa ne tiermurim la harția presidiala a In. Cancelarie aulico-transsilvane.

D. Puscariu sen. propune 1.) că reportul Esc. Sele să se priimește în protocol. 2.) că sa se facă o adresă de multiamita către Mai. Sea Imperatulu, și 3.) să se aducă o multiamita și Esc. Sele. (Sa traiescă! din tōte partile!)

P. Protes. Popa se excusează, că tocmai densulu va să facă propunerea următoare, dar crede, că acestea fiindu productul convictiunei sele, voru fi primite din partea Ven. Sinodului. Densulu nu se multumescă cu o simplă manifestație în onorele Esc. Sele, ci cu privire la nenumeratele binefaceri, ce le-a reversat Esc. Sea de 18 ani încocă asupră bisericii și diecsei acestei nemorocite, să I se facă o adresă formală de multiamita din partea Sinodului. Densulu încă acum doar ani, cându Esc. Sea au predat fondurile, despre care au fost vorba, propuse că pentru neobositul starutie ale Esc. Sele, care mai din nimică au facut ceva, ne aflându la venirea să aici baremu unu fundus instructus, să se aducă Esc. Sele o adresă de multiamita, a cărei compunere se să concrediuse P. Prot. Hanni'a, acum dar repetă propunerea sea.

D. Puscariu sen. modifica partea din urma a motiunei sele în favoarea motiunei P. Prot. Popa.

P. Prot. Hanni'a reflectă la cele dîse de P. Protosinchelu, că în siedintă din primă Iuliu 1863, tocmai densulu au fostu acela, care a adus Esc. Sele multiamita cea mai caldă, ce i-o dietă animă. Dar fiindca propunerea de adresă i-să facut numal după esirea Esc. Sele din siedintă, va să dică nu în siedintă, de aceea nu o-a facut pâna acum. Se bucura însă din totu susținutu, că întrebarea această se aduce de nou înainte să se alăture propunerea facuta, dar i-ară paré reu, de că P. Protosinchelu ară voi a aduce vr'o incusa asupră densulu. P. Popa declară, că nă voită se acuse pre nimenea, și e indeștulit, că P. Hanni'a a constatat faptul asiatic, după cumu pă spusă și densulu.

Esc. Sea D. Președinte multumescă pentru adresă proiectată și se rogă să mai face vorba de ea, că celu multu a se luă în câte-va cuvinte la protocol.

D. Onitiu staruiescă pentru adresă.

D. Vis. Romanu propune o adresă de multumita către Maiestatea Sea, alu căru organu constituționalu, adică dieta transsilvana, a proclamată îndreptățirea egală a bisericii noastre gr. resaritene cu celelalte biserici.

D. Alduleanu reflectă la aceasta propunere, că deorece legea dietală, de si e sanctiunata de Maiestatea Sea, dar' inca nu e publicata, prin urmare inca nu este că lege: adresă această sa se amâne pe acelu tempu.

D. Gaitanu redeschide desbaterea asupră adresei de multiamita către Esc. Sea P. Episcopu, fiindu de parere, că de ore ce reportul Esc. Sele să petrecut la protocol, și motiunea pentru adresă în protocol să-si atle locul, enumerându-totu binefacerile și nezintările Esc. Sele înaintarea bisericii noastre. Cătu pentru motiunea d. Romanu, se alatura și densulu lângă parerea d-lui Alduleanu.

D. Onitiu. Să hotărîtu să se face adresă în seris. D. Alduleanu. De că să hotărîtu bine; de că nu, cere cuventu.

D. Președinte repetă rogararea sea a se petrece lucrul cu două trei cuvinte la protocolu, și mai multu nimicu.

D. Alduleanu. Eu sună convinsu, că nu se află nimenea în premaritul Sinodu, care să nu fia petrinsu de simtiurile cele mai bune către Esc. Văstra pentru aceea, că ati facut spre podobă și față bisericei noastre gr. orient, prin urmare numai întrebarea aceea pote veni la mijlocu, că cumu se dămu noi espressionea simtiemintelor noastre: pre calea protocolului ori printre adresa scrisă către Esc. Sea.

Sa. Eu în privință această me alăturu curatul și sincer lângă parerea Escellentiei Sele, că-mi vine a crede, că această aru semenă că cându noi namu fi aci de fată cu Escellentia Sea Parintele nostru. Eu amu vediut chiar și la începutul deschiderii sinodului, că numai de cătu după intrarea Escellentiei Sele au erumpu simtiemintele noastre în „sa traiescă“ entuziasme. Acestu faptu constatăza pre deplinu simtiemintele noastre către Escellentia Sea. Mai departe s-au propus din partea dlui Administrator Puscariu în legătură cu motiunea d-lui Protopenu Hanni'a de eri recunoșcerea noastră pentru multele ostene și fatia cu Escellentia Sea, că sa se ia numai la protocolu.

Acăstă asemenea să primitu cu unanimitate și este unu viu faptu constatatu prin protocolu. Eu asiu cugetă, că aru fi mai corespondatoru impreguriilor noastre, a ne lipi de parerea Escellentiei Sele și să ne restrințem pră lângă

declararea recunoștinței și multiamirei noastre numai pe calea protocolului, pe calea singurului organu, care este chiar și pentru venitoru a dă dovada deplina despre aceea, că anu simștu și simștu fată cu Escellentia Sea. Si asiu propune priimirea propunerel Escellentiei Sele facută la motiunea Parintelui Protosinchelu Popa.

Dlu Președinte declara, că intre sine și membrii Sinodului este alta relație, că intre mai marii și mai micii uniti oficiu din afara; că ceea ce a facut pentru imbunătățirea sortii bisericei, a facut numai cu ajutoriul datu din partea fiilor sei susținuți, și asiă se rogă de nou a se încheia lucrul prin căteva cuvinte puse la protocolu. Dupa o reflecție a Parintelui Protosinchelu Popa, că simțimtele de bucuria și multiamita nu vă sinodulu a le face numai pentru prezintă, ci și pentru venitoru, și că densulu modifică dar parerea sea în favoarea parerei dd. Alduleanu și Gaitanu, apoi după o propunere a dlu Onitiu: că obiectul acestă sa se pertracteze numai după esirea dlu Președinte; în fine după ce dlu Gaitanu repetește propunerea sea: a se petrece lucrul la protocolu, care rămâne pentru toti vecii, și care este oricum trupulu sinodului, — propunerea această se primește, și asiă obiectul este terminat.

Dlu Președinte pune acum la ordine harția a înaltei Cancelarie aulice transsilvane în privința inființării Mitropoliei greco-orientale.

Dlu Branu de Lemény se rogă a se cetă harția și a se aduce la pertractare din punctu în punctu; și urmandu-se astfelui, să aducendu dlu Președinte la ordine întrebarea 1-a:

ca unde să fia Mitropolia?

Dlu Branu de Lemény da parerea sea într'acolo, că procederea cea mai potrivita aru fi, că preliminatul Sinodu să se enunciă pentru cele dîse în privința această de Esc. P. Eppu: că adeca Mitropolia să-si aiba resedintă in Transsilvania și anume in cetatea Sabiului.

Dlu Președinte rogă pre Sinodulu a se declară in principiu: că va o Mitropolia pentru toti Români din Austria, ori o Mitropolia parțială? pentru că Escellentia Sea a respunsu numai la punctul d'antău, ear la punctul alu doilea, neavendu nici o baza, n'a respunsu.

Dlu Roscă recomanda, că responsula Escellentiei Sele datu înnaltei Cancelarie aulice transsilvane, Sinodul să-lu priimește de alu seu.

Dlu Gădariu după căteva cuvinte introducător: Adeverat este, că resedintă Mitropoliei a fostu pe tempul vigorei ei în Belgradu. Acestea suuțu fapte istorice, nereînșinabile de nimenea. Dar' acumu vine întrebarea; ce ni-o puse înaltă Cancelaria aulica transsilvana, cumu să se constituie biserica romană resaritena in venitoriu? Pentru noi Români din tăta monarhia austriaca amu cerutu pentru toti Români ună Mitropolia resaritena. Asiă eu credu, că noi cari suntemu acă astadi adunati și infatisiamu numai o parte a românilor, desii pe basă istoriei amu potă sa ne exprimam dorintă, totusi din punctu de vedere politicu și după impreguriile politice sa nu ne aretâmu asiă de eu-eni, său cu cuvintul barbaru latinu egoistici, (ilaritate multă); să lasâmu întrebarea despre resedintă Mitropoliei române, că unde are să fia locul ei pâna atunci, pâna candu sa va aduna soborul tuturor Românilor din Monarchia austriaca, care singuru este competinte a decide despre resedintă Mitropoliei.

Apoi ce se tine de întrebarea a dô'a, crede, că Sinodulu să se tîna strinsu de hotărîrile din tōte adunările de mai înainte și să nu se abata dela ele nici o iota. Sa stea, dice, Sinodulu pelângă Metropoli generală, pentru că P. Episcopu diecesanu este astadi Mitropolitul alu Transsilvaniei și nu are lipsa de a se mai proclama de același.

D. Gaitanu inca e de acea parere, că numai ună mitropolia să se înființeze și că resedintă mitropolitana să fia în Transsilvania; anume aru dorî, că de că se pote uni cu interesele tuturor Românilor din Austria, resedintă Mitropolitului să fia în cetatea, unde rezide guberniul tierei; ear de că aceste interese nu se potu uni, atunci să avemu în vedere numai interesele bisericesci, și pe basă acestor apoi sa hotărîmu locul, care să fia resedintă Mitropolitului.

(Va urmă.)

Principalele române unite.

Motiunea dlu Docanu, reprodusa și în diuariul nostru, au cadiu cu eclatu. Ministeriul aduce proiecte preste proiecte și cameră după cum ceteau în diuarele din România, e mai activă decât ori candu alta data. Unu proiectu momentosu s-au adus in dilele din urma, celu alu legii rurale. Nu avem inca proiectul întrregu, spre a ne potă dă parerea asu-

pră-i și asiā deocamdata reproducem in privintia acēstă din „Conveniune“ urmatorele:

Principiul admis in legea infaciata de ministeriul actualu este improprietarirea tieranilor pe pamenturile legiuite cu o drēpta despagubire a proprietarilor. Acestea se co-prindu in art. 1 si 18.

Art. I. Clac'a (boierescu), dijm'a, podvedile, dilele de meremetu, carele cu lemne, si alte asemenea insărcinari responsabile de tierani proprietarilor de mosie, acestea fia in natura, fia prin indatoriri banesci, ce tineu locul clacei, unele sau altele stabilite prin legi, hrisōve, contracte sau invioieri perpetue ori temporale, se desfintea odata pentru totdeun'a in tota intinderea Romaniei.

Proprietarii de mosie, odata cu desfintarea sarcinelor de mai susu ale tieranilor, priimescu pentru acēstă o potrivita despagubire, responsa si garantata de Statu, in modulu ce se vă statornici mai josu.

Art. 18. Pentru desfintarea clacei si a celorlalte sarcine, la care pâna acum au fostu supusi tieranii, asiedamintele publice, ale căroru venituriu intra in cass'a Statului, precum si proprietarii particulari priimescu despagubirea garantata prin art. I. alu legei de fatia, in urmatoriul chiipu:

Petru desfintarea sarcinelor de mai susu, valorea banesca anuale este

a) La unu tieranu, ce are pamentu pentru 4 boi si o vaca, 5 galbini.

b) La acel'a, ce are pamentu pentru 2 boi si o vaca, 4 galbini.

c) La acel'a, ce are pamentu numai pentru sine si o vaca, 3 galbini.

d) Valorea muncii tieranilor din satele de munte de peste Milcovu este aceeasi preveduta prin legea muntelui din 1851, adeca 98 lei cursulu pietiei Moldovei.

Despagubirea totala cuvenita proprietarilor se face prin capitalisarea seu multiumirea cu 15 a sumelor mai susu citate.

Asiā dar, proprietarii de mosie priimescu odata pentru totdeun'a urmatoreea despagubire:

a) Pentru sarcinele tieranului, ce are pamentu pentru sine si 4 boi si o vaca, 75 galbini.

b) Pentru sarcinele acelui'a, ce are pamentu pentru sine si 2 boi si o vaca, 60 galbini.

c) Pentru sarcinele acelui'a, ce are pamentu pentru sine si o vaca, 45 galbini.

d) Pentru sarcinele unui tieranu din satele de munte de peste Milcovu 1470 lei, cursul uMoldaviei, sau 39 galbini si dōuedieceri.

e) In acēsta-si proporțiune, se otaresce si despagubirea pentru sarcinele tieranilor de pe acele mosie strimte (Art. 7 alu acestei legi) unde ei au mai pucinu pamentu de cătu acelu ce li se acordă de cătra legile anterioare.

f) Acolo unde prin invioieri de mai inainte incheiate, clac'a si dijm'a suntu schimbate in dare banesca, servesc dreptu norma despagubirei datorite, sum'a anuale contractata, immultata cu 15.

„Romanul“ dela 23|3 esprima temerea, ca desbaterea cestiunei rurale va luā dimensiuni mari, din cauza ca passiunile inca si-au rolul loru intr'ens'a. Speram ca Camer'a Romaniei va sci sa pretiuésca insemnataea cestiunei. Dēca ea va resolve spre multiumirea natiunei cestiunea rurala si electorala, s'au salvatu inaintea natiunei si inaintea Europei. Din contra se va face respundiatore pentru viitorul tierei si-si va dā ins'a testimoniul de afirmatiune, ca dens'a e o coaliție monstruoasa de nisces oligarchi egoisti. —

Guvernul au cerutu unu bugetu pentru infintarea unor castre (lager) la Focsani pe primavera fiitore.

Prospectu politicu.

In mai multi numeri ne-am silitu a aretă netemeinici'a sciriloru respondite despre focariile revolutiunarie din pregiurul nostru. Diuarele vienese nu incēta insa a ne aretă censiunile de arme la cutare si la cutare marginie a imperiului, in cutare si cutare orasii seu cetate, ba unele atât'a au fost de impinse intre fantasmaele de revolutioni, incătu si nobilul faptu alu Romaniei, in favoarea celoru lipsiti din Banatu si Ungaria nu s'au rusinat alu imbracă in suspiciuni daunose pentru acei lipsiti.

Sa presupunem insa, ca voru si si omeni de acei'a, cari domniti de unu temperamentu mai viu si miscati de vre o passiune, aru cercă a pune in lucrare vreo rescōla, nu potemu insa crede ca focariulu loru si l'aru astă tocm'a in Romania. Acēst'a este satula de bantueli politice venite din afară, si o vedemus astadi ca cauta liniscea spre a se potē consolidă in interiorulu seu. Potemu privi dara tōte sci-

rile neliniscitōre din acea parte ca nisces reu voitōre, si nimic'a mai departe.

Inarmările ce se facu in Romani'a, suntu, dupa cumu sau potutu convinge ori ce omu asediatiu la minte, pentru susinerea liniscei si ordinei, ce aru potē si conturbata de din launtru si dinasara. —

Credemus, ca in securu tempu vomu ave linisce de alarme resboisoise, pentru esplicatinnile, cari se incepua si date ealatoriei lui Garibaldi la Londonu, suntu de natura pacifica. Se dice adeca, ca intreprinderea acestei calatorii e numai o schimbare de aeru politicu, carea o doresce eroului italiano cu atât'a mai multu, cu cătu elu au incetatu de a mai pune pretiulu care-lu punea mai nainte pe entuziasmului poporului seu, si s'au convinsu ca incercările lui aru dā numai apa pe mōr'a diplomatiei, care eanca destulu de puterica.

Franci'a lucra nevediutu din respoteri la realizarea sufragiului universalu in ducatele Schleswig-Holstein, — o mēsura carea realizandu-se nu aru si placuta neci poterilor mari germane, nici Angliei.

Germania, incătu transpare prin diuarele National-Vereinului, se vede a fi invota cu sufragiulu si se vede asiā dara, ca capulu acelui Nationalu — Verein au fostu insarcinat de a-lu esoperă. Germania a iā dara si-au plecatu capulu inaintea politicei francese in momentulu, candu poterile ei mari versau sângue in numele ei.

Spre confirmarea celoru dise ne vine inainte o depesă din Alton'a, dupa carea locuitorii celoru dōue ducate protestează in contra vre unei otarări definitive in sōrtea tierilorloru fara de a fi ei intrebati. Candidatulu loru se vede a fi Fredericu de Augustenburg, care e totdeodata si protegatul lui Napoleonu.

Mai nou dela Sinodu.

Eri Sâmbata la 2 1/2 ore dupa amēdi, dupa o siedintia grea si ostenitōre de 5 1/2 ore, Sinodulu Bisericei resaritene transsilvane si-a terminat lucările. Incheiarea a fostu frumosă, pacifica, armonioasa, ca si inceputulu. Esc. Sea Par. Episcopu diecesanu multiam "fratilor si filioru" sei susfestesci pentru sprijinire, Par. Archimandritu P o p a s u multiam Escel. Sele pentru intelēpt'a conducere. — Mâne doxologia. Membr'i parte mare au si plecatu spre casa.

Nr. 3—3

Publicare

de concursu literariu la premiele Rosetti.

Este unu adeveru probatul priu esperiintia: ca traducerea in limb'a materna- cea nimerita a autorilor classici este pe de o parte mediul celu mai eficace, spre a inainta cultura unei limbe viue, era pe de altă lectur'a cea mai sanatoasa, ce se poate oferi unui poporu fără multa literatura națiunale.

D. Conte Scarratu Rosetti, petransu de acestu adeveru, a sciatu ce ne lipsește, candu in 21 Maiu 1860. s. v. a depusu la subscris'a Eforia, pe lângă alte dōue premie de cāte 240 f. v. a. destinate pentru traducerea lui Svetoniu si a lui Jornandes si alu treilea de 1000 f. v. a. dimpreuna cu fructulu de 4 ani pentru traducerea lui Tacitu.

De órece terminulu presiptu, publicatu prin diuarie, pentru traducerea scripturilor lui Tacitu ce esistu, cum su: agricola, Germania, Istoria si anuale, se aprobia a se implini la 21 Maiu 1864. s. v. subscris'a Eforia, conformu oblegamentului seu fatia cu laudatulu Conte, se grăbesce cu acēst'a a provocă pe acei'a diu DD. Literati români, cari concurredu voru si tradusu numitele opuri Tacitane seu unulu ver altulu dintr'ensele, sa binevoiesca a-si tramite traducerile francate la subscris'a Eforia pâna la 21 Maiu 1864 st. v. in modulu usitatu, adeca insotindu-si Manuscrisele de o epistolă sigilata, pre a cărei'a coperta sa stea scrisu unu Moto óreca, era inlaintru numele si locuinta Concurintelui. —

Manuscissele incuse se apretiuiesc print' Comisione de trei membri competinti. — Resultatul atât'u in privintia lui Tacitu, cătu si a celor alati doi autori, dimpreuna cu parerea aprobatore seu desaprobatore a Comisiiunilor se voru aduce prin diuarie la cunoscintia on. publicu la timpulu seu.

Eforia scolelor romane sei ortodoxe. Brasovu 10|22 Martiu 1864.

Burs'a din Vienna	25 6 April. 1864.
Metalicele 5%	73 30
Impromul nat. 5%	81 35
Actile de banca	773
Actile de creditu	186 60
Argintula	115 50
Galbinula	5 53